

**Turistično društvo Katarina
uspešno deluje**

Poudarek kmečkemu turizmu

Turistično društvo Katarina se je na občinem zboru nanovo konstituiralo v skladu z ustavo in zakonom o društvih na delegatski podlagi. Sprejeli so tudi nova pravila in programske zasnove, po katerih bo društvo delovalo.

Društvo je bilo pubudnik za varovanje okolja in sprejetja občinskega odloka, s katerim so Polhograjski Dolomiti postali krajinski park, ki uživa posebno družbeno varstvo. Zato je tudi aktivno sodelovalo pri varovanju in urejanju okolja. V ta namen je dajalo krajevni skupnosti predloge in pobude za preprečevanje nedovoljenih posegov v varovana območja, še zlasti na razglednih točkah, stazah in na kmetijskih površinah. Na znanih vedutah je postavilo dvajset klopi, ki služijo izletnikom za odmor, postavilo številne smerokaze, kažipote in markacije, postavilo veliko maketo Katarine s širšo okolico in s simboli označilo vse pomembne točke in posebej pomembne dogodke iz zgodovine NOB. Skupaj s šolsko mladino so člani sodelovali pri čiščenju okolja in pri obnavljanju in urejanju steza proti Grmadi in Tošču. Pomembno delo je društvo opravilo na področju negovanja in razvijanja revolucionarnih tradicij in prenašanju le-teh na mladi rod.

Tako je v preteklem letu s sodelovanjem ZZB in občino Šiška in ob znatni podpori občine Šiška za dan mladosti organiziralo pohod mladih iz vseh šol dolomitskega območja v partizansko vasico Belo. Na Lenartovi domačiji so odkrili spominsko obeležje narodni herojini Liziki Jančar — Majdi, ki so jo umorili belogardisti. Ob dnevu mladosti pa so skupaj s šolo Janeza Kalana organizirali pohod po poteh Dolomitskega odreda. Številne mladinske ekipe iz šol Dolomitov so pokazale visoko znanje iz zgodovine NOB, streljanja in v metanju bomb.

Ob pomembnih praznikih je društvo organiziralo proslave in kresovanje. Svojo že tradicionalno prireditev »Katarinska pomlad«, ki je po obsegu in kvaliteti na visoki ravni, je posvečalo pomembnejšim dogodkom, tako 80-letnici predsednika Tita, letošnji 30-letnici zmage in varstvu okolja.

Pomembno je, da je v društvu vključeno veliko mladih, ki aktivno sodelujejo in brez katerih ne bi dosegli takih uspehov.

Društvo bo tudi v prihodnje delalo za razvoj turizma na tem pomembnem območju, ki privablja številne ljubitelje še ohranjene narave in za razvoj kmečkega turizma, in sicer takega, da bo nudil obiskovalcem domače specialitete in predvsem domače počutje, ki je mestnim ljudem še kako potrebno.

Zdravko Vidrih

HVALA ZA PRISPEVKE!

Odbor osnovne organizacije ZRVS »Milan Majcen« se javno zahvaljuje družbenopolitičnim, delovnim organizacijam in svojim članom, ki so prispevali denar, da je organizacija ZRVS Milan Majcen lahko 8. januarja razvila svoj prapor.

Denar so prispevali: Pivovarna UNI-ON Ljubljana, Občinski odbor ZRVS Ljubljana Šiška, Šumadija TP Beograd, poslovalnica Ljubljana, Celovška 40, Hotel Ilirija Ljubljana, SZDL »Milan Majcen«, Plutal Ljubljana, Železniški zdravstveni dom, Celovška 4, Guma-commerce Ljubljana, Celovška 40, Železniško gradbeno podjetje Ljubljana, Slovin Ljubljana, člani organizacije ZRVS Milan Majcen.

Odbor OO ZRVS M. Majcen

SREČANJA

Najtežja leta Rajke Bazelj

Otroci- njena največja ljubezen...

Ko je bila Rajka Bazljeva še sama predšolski otrok, je venomer iskala nova in nova doživetja med vrstniki v sosesčini. Še več, nekoč si je »prisvojila« sosedovo deklico, jo pripeljala v svojo sobo, sezula ji je copate in slekla predpasnik ter skrla v svojo otroško posteljo. Že takrat so jo privlačevali otroci, želela je vplivati nanje, jih voditi. Na izbiro njenega poklica predšolskega pedagoga je vplivala celotna njena družina prosvetnih delavcev, prav posebej pa brat Marko, sedanji profesor telesne vzgoje.

Med vojno je Rajka delovala kot mladinska ilegalka na ljubljanskem področju. Spominja se dogodka, ko so belogardisti vdrl v šolo med kulturno politično manifestacijo ob Prešernovem dnevu. Poklicali so

Rajka Bazelj

pet izdanih deklet, med katerimi je bila tudi Rajka in jih odpeljati v zapor, kjer so jih zasliševali tri dni, kasneje pa spustili.

Po vojni so sledile mladinske akcije, med njimi tudi Brčko—Banovići. 11. nov. 1946 se je prvič srečala z vzgojo otrok v mladinskem domu v Ponikvah pri Dobropolju, kjer so bile vojne sirote. Ni bilo počitka, ni bilo prostih ur. Ko se je razširila nalezljiva bolezen, so zbolele tudi vse vzgojiteljice razen nje, sama je skrbela za 54 otrok noč in dan, tri dni. Neko jutro je od utrujenosti zaspala in ti otroci, ki so razumeli in cenili njeno delo, so se sami uredili in jo pustili spati. Ob tem delu pa je vodila še vaše mladince.

Nato je delala še v Preddvoru in končno v Ljubljani, kjer je z izrednim študijem

PRIZNANJA OB 30-LETNICI SOCIALISTIČNE PREDŠOLSKE VZGOJE

Ob tej pomembni obletnici je Skupnost vzgojno-varstvenih zavodov podelila priznanje 30 tovarišicam za njihovo dolgoletno in požrtvovalno delo na področju predšolske vzgoje v Sloveniji.

Priznanje sta med drugim dobili tudi dve tovarišici iz Šiške. Milena Lenaršič, vzgojiteljica v Vzgojno-varstvenem zavodu Najdihojca, ki je s svojim delom v tem zavodu pričela 1. avgusta 1948, od leta 1952 do 1967. leta je posvetila svoje znanje otrokom v mladinskih in klimatskih okrevališčih, potem pa se je vrnila spet v VVZ Najdihojca, kjer dela še danes in dosega pri svojem delu uspehe.

Tokrat objavljamo zapis o dobitnici priznanja iz Šiške: tovarišici Rajki Bazelj, ravnateljici VVZ H. Ch. Andersen.

uspešno opravila strokovni izpit in postala mentorica tudi dijakinjam, bodočim vzgojiteljicam. Še sedaj se vračajo k nji številne vzgojiteljice, ki so že same mentorice, po dobro besedo, po nasvet za strokovno delo, za življenje.

Potem je bila pedagoška svetovalka, pa pomočnica ravnatelja v VVZ in danes je ravnateljica Vzgojno-varstvenega zavoda H. Ch. Andersen, ki ga obiskuje 930 predšolskih otrok.

Pravi, da so najtežja delovna leta v njenem življenju prav sedaj, na mestu ravnatelja. Prišla je v nepoznano občino, okolico, zavod. Predvsem pa teži njeno delo dejstvo, da ne morejo sprejeti vseh otrok, potrebnih predšolske vzgoje in varstva, saj se naselje ob vrtcu tako hitro širi, da VVZ ne more kriti vseh potreb. Starši prosijo, moledujejo, grozijo. Toda kljub večkratnemu razširjanju VVZ je še vedno veliko odklonjenih prošenj. Položaj otežujejo tudi ljudje, ki ne poznajo dela v VVZ, pa ga kritizersko obravnavajo. Kolektiv, v katerem je še vedno precej nezadostnih strokovnih mest, želi s svojimi akcijami pritegniti okolje in v njem dobro sodelovati.

V tistem skromnem času, ko Rajka Bazljeva ni v zavodu ali ni kjerkoli kot njegov predstavnik, pa se posveča študiju pedagoške in psihološke problematike; rada se rekreativno ukvarja s športom, njen poseben konjiček za so rože. To doživetje ob naravi jo sprosti od napetosti delovnega dne, osrečuje jo, ko iz stvaritve narave ustvari tudi sama — ikebano, katere izhodišče išče ali v cvetju samem, ali v starem likalniku, jušniku, latvi. Zamisel za tako stvaritev nosi v sebi več dni, običajno pa v tihih nočnih urah, ko vsa hiša že spi, oblikuje svoje zamisli. In tudi to ji daje moči za uspešno reševanje problemov naslednjega dne.

Zmaga Glogovac